

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hluštíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **V. D. L.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupený advokátem Mgr. Faridem Alizeyem
sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2023, č. j. OAM-695/LE-BA07-HA13-2023, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 21. 8. 2023 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany na podkladě žádosti žalobce ve smyslu § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

2. Žalobce se domnívá, že byl v předcházejícím řízení jako jeho účastník zkrácen na svých právech. Nesouhlasí se závěry napadeného rozhodnutí, když podle něj mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy. Nová skutečnost, a to obava z věřitelů z důvodu dluhů žalobce, se týká změny v zemi původu. V první žádosti dluhy a hrozby nebezpečí vážné újmy v této souvislosti neuváděl, jelikož dluhy nebyly tak vysoké a věřitelé ho nevyhledávali. Nyní jej již vyhledávají. Žalobce má zároveň za to, že splňuje podmínky udělení doplňkové ochrany. Zároveň žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Odkázal na obsah spisového materiálu a dále uvedl, že žalobce o svých dluzích věděl již v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany a bylo jeho povinností tyto důvody správnímu orgánu sdělit. Je pouze zaviněním žalobce, že nová tvrzení uvedená žalobcem nebyla předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 24. 10. 2017 požádal o udělení mezinárodní ochrany; jako důvod uvedl, že ve Vietnamu při demonstraci napadl a zbil dřevěnou tyčí policistu a byl tam za to hledán policií. Obával se proto uvěznění ve vězení i pomsty příbuzného policisty. Jiný důvod pro opuštění Vietnamu neuvedl. Rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 11. 2017 bylo o žádosti žalobce rozhodnuto tak, že azyl pro existenci důvodů podle § 15 zákona o azylu nelze udělit a zároveň, že doplňkovou ochranu pro existenci důvodů podle § 15a zákona o azylu nelze udělit. Žaloba podaná žalobcem proti citovanému rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 8. 2018, č. j. 60 Az 89/2017-55. Kasační stížnost žalobce proti tomuto rozsudku pak byla odmítnuta usnesením NSS ze dne 6. 3. 2019, č. j. 7 Azs 406/2018-38.
5. Dne 26. 5. 2023 podal žalobce opětovně žádost o mezinárodní ochranu, a to poté, co byl zajištěn Policií ČR za účelem správního vyhoštění, když byl dne 19. 5. 2023 kontrolován policií a bylo zjištěno, že nemá oprávnění k pobytu na území ČR.
6. V rámci poskytnutí údajů k důvodům své žádosti uvedl, že má ve Vietnamu dluh, chce v ČR legálně bydlet a pracovat.
7. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 14. 6. 2023.
8. Dne 14. 7. 2023 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce se nechtěl s podklady seznámit, další doplnění podkladů nenavrhoval a další skutečnosti neuvedl.
9. Následně dne 1. 8. 2023 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán zjistil, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je opakovanou, provedl tedy srovnání tvrzení v nynější a v předchozí žádosti o mezinárodní ochranu a dospěl k závěru, že žalobce uvádí nyní odlišné důvody, pro které odmítá návrat do vlasti, nicméně o tomto svém dluhu žalobce věděl a bylo jeho povinností tento důvod uvést již v první žádosti. Žalobcovy dluhy navíc nenaplňují definici pro nové posouzení žádosti. Zároveň žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které nebyly bez zavinění žalobce předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení a které svědčí o tom, že by žalobce mohl být

vystaven pronásledování z azylově relevantních důvodů nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Zároveň uzavřel, že od doby, co byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, nedošlo ve Vietnamu k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 15. 1. 2024, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích.
11. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situace ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
12. Krajský soud dále připomíná, že v projednávané věci přezkoumává pouze to, zda byly naplněny zákonné podmínky pro zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany pro jeho nepřipustnost ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 25 písm. i) zákona o azylu. Nepřezkoumává tedy, zda žalobcem uváděné skutečnosti jsou tzv. azylově relevantní.
13. V řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí žalovaný podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zkoumat, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění relevantní pro udělení azylu, které nemohl uplatnit v předchozím řízení (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96). Platí přitom, že „pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze jemu, a nelze akceptovat, že by toto neunesení břemena tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“, a dále „institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 - 65).
14. Ve shora citovaném rozsudku rozšířeného senátu dále dospěl uvedený soud k závěru, že „odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“ (shodně argumentoval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 12. 2013, č. j. 3 Azs 21/2013 - 118).

15. Námitky žalobce směřují do toho, zda žalovaný splnil povinnost uloženou mu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, tedy posouzení existence takových nových skutečností, které by svědčily o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Nutno uvést, že žalobce sám neuvedl žádné nové skutečnosti, které by nadto nemohl uvést v předchozím řízení bez své viny. Novou skutečností by tedy mohla být pouze změna v bezpečnostní situaci v době od původní žádosti žalobce. Ve vztahu hodnocení bezpečnostní situace správním orgánem Nejvyšší správní soud vymezil ve svém rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 - 38, že „v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají.“ Žalovaný požadované hodnocení provedl s odkazem na relevantní podklady, přičemž s tímto hodnocením se krajský soud ztotožňuje a považuje je za dostatečné pro rozhodnutí ve věci.
16. Za situace, kdy žalobce uvedl toliko okolnosti, které mohl uvést již ve své první žádosti, lze podle krajského soudu uzavřít, že je správný závěr žalovaného, že v mezidobě nedošlo k takové změně bezpečnostních poměrů ve Vietnamu, které by odůvodňovaly meritorní posouzení žádosti žalobce. Žalovaný tedy správně shledal opakovanou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako nepřipustnou.

Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 15. ledna 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce